

найш чорні вригод, у шумі корби,
на дні чайх кохання чи алькоголю.
Саражиському поетові, врятує він,
виступить над опаданого листка,
провайдуючі на онаді стани:

Ich habe keine Gefühle, kein Herz,
keine Liebe, nur nur ein Ich.
Alle Dinge, an die ich mich habe,
werden nicht mit mir ein Ich sein.

Прерівайте що сповідає із за-
вою Рішлен;

Любов, яку я чую, яка мене ця
[суть].
Вона — як мислорозширення і не мислорозширення,
Не тільки ілюзія і доки мислорозширення.
[суть].
Любов де тіла, справа сім'янина.

На диво, що Рішлен написав
найкращі свої твори в добу, коли
тіло та його потреби були най-
сильніші — у дорній молодості. Так
само як Рільке у тій добі, коли го-
лоси тоді ставали шором слабші:
чим ближче відходив до гробу.
Перша доба молодшої твор-
чості Рільке, коли він зверненням
вглядом та манерами нагадував
„сальомового льва“ та криклого
футуриста, тривала коротко, як
і перші поетичні сероби. Він ко-
дир шором глибше в себе і шором
більше забував про весь зовнішній
світ. Рішлен ішов у зовсім про-
тежним напрямку: в дного зере-
нці і бродяги, збитованого проти
всіх і всього, ставав шором біль-
шим величником усіх релігій то-
вариського та суспільного життя.
Над, що на його славу приховали
такі артисти як Сара Бернар, для
якої як писав пісн або Іврита Жіль-
бер, що волохосила на світлі його
чорним.

Рішлен — тип французького, в усім
основним рисам французької умо-
вості його поема — краса, ясність,
як наліто красномовна, надто
арціоналізована, патетична, із силь-
ним суспільним та еротичним
тонами. Рільке — європейський, на
злого творчість складалась різню
культури: у німцькому мову він
славопису мольодність, (та впли-
вом чеських народних пісень); за-
своїм суді основно французьку
культуру та мову, якою дивува
і мисля і французів; не вочува
себе жовтвом у німькій країні; став
одним з найкращих представників
сучасного мистецтва у літературі.
Рішлен знав і поема; Рільке ж
знав пою.

Як оба жила, так і змерла. Ріш-
лен поїхав змисом до „Бульонського
моку“ режисувати фільму із
аього „Волохоти“ і там простуду-
ся. Забув, що має 37 літ і що не
вільно йому вічно приглядатись до
лохотів. Рільке владував довгими
роками і помер на днину недугу:
лексамо, при якій людина трить
шором більше тілеш врон, які пе-
решнюються в білі. Найсильніший
сповня лизня по собі Рішлен як
жовтисадатка, бадьора людина, що
всіма фібрами вихала життя; Рільке
як удуховнена тіль чистого поста,
вдволеного в повислу над нам ру-
ку шлюшю смерті“).

*) Твори обох видаренців подані
далше; Рішлен доступний тільки для тих,
що мають чисте серце в промислах, над-
то відносно фізично і французькою мовою
туди. Твори Рільке видані по в „Лит-
Турал“.